

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši šte. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Lavoslav Novak — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek
: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za peti-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Prestolonaslednik nadvojvoda FRANC FERDINAND in njegova soproga vojvodinja ZOFIJA HOHENBERG — umorjena.

Vsa Avstro-Ogrska je potopljena v veliko žalost zaradi strašnega dogodka, ki se je zvršil zadnjo nedeljo dopoldne v Sarajevu. Cesarski princ prestolonaslednik Franc Ferdinand, glavna opora starega cesarja Franca Jožefa in upanje vse avstrijske monarhije, je bil s soprogo Zofijo vojvodinjo Hohenberg vred v Sarajevu na ulici zavrtno umorjen. Veselega srca je šel Franc Ferdinand nadzorovat v Bosno vojaške vaje. Ko je pa izpolnil svojo dolžnost in nehal poveljevati, ko je hotel pri poklonstvu v Sarajevu naznaniti, da mu toplo bije srce za ondotni slovanski narod, pa sproži nanj zverinski mladenič revolver in njemu in njegovi blagi soprogi prestriže nit življenja. Pripeljali so ju te dni mrtva po morju z juga mimo ljubega otoka Brioni, kjer sta večkrat bivala, mimo mogočnega Pulja v Trst, na slovenska tla.

Bolj kakor drugi narodi lahko žalujemo Slovenci. Franc Ferdinand nam je privoščil narodni obstanek in ga nam je s posebnimi načrti kot vladar nameraval zagotoviti; bil je vzor katoličana in skrben za moč Avstrije, imel je vse lastnosti vladarja, kakršnega si Slovenci želimo. Bog vodi pota ljudij po svoji previdnosti! V to verujemo trdno, da bomo udarec lože prestali.

Ko izrekamo stud nad nesramnimi brezverskimi morilci, se nadajamo, da bode ravno ta dogodek v naši domovini pomagal iztrebiti ves plevel ter bo poživil in utrdil versko-nravnih in dinastičnih čut.

Prestolonaslednikova soproga Zofija vojvodinja Hohenberg je bivala že tri dni pred napadom v lepem kopališču Ilidže, eno uro od Sarajeva, in se je vsak dan vozila v mesto ogledovat zavode in cerkve. Po zvršenih vojaških vajah je prišel tja tudi nadvojvoda Franc Ferdinand.

V nedeljo (30. junija) zjutraj sta se v avtomobilu skupaj pripeljala v Sarajevo h poklonstvu. V vozu je sedela Zofija na desni zadej, Franc Ferdinand na levi, pred njima je sedel nazaj obrnjen šef Bosne in Hercegovine fcm. Potiorek in spredaj pri šoferju je sedel lastnik avtomobila grof Harrach. Ker so se bali napada, so sprva vozili precej hitro, potem je pa Franc Ferdinand ukazal prav počasi voziti.

Na Appelovem nabrežju pa prileti projektil (bombica) in pade čez voz za hrbtom vojvodinje. Precej nato prileti večja bomba, ki je odskočila in se je razletela za avtomobilom. Ta bomba je napravila več malih lukenj v avtomobil, na katerem je sedel nadvojvoda, oseb pa ni poškodovala

na tem vozu; komaj so vedeli, kaj se je zgodilo. Avtomobil, ki je vozil zadej, je bil pa hujše poškodovan in ranjena sta bila od koscev razdrobljene bombe adjutant deželnega šefa grof Boos-Waldek, podpolkovnik pl. Merizzi in nad 20 drugih oseb na okoli. Okna po bližnjih trgovinah so se zdrobila. Potiorek in vojvodinja sta nasvetovala, da bi se vrnili v vladno palačo, prestolonaslednik je pa ukazal voziti naprej. Kmalu so se odpeljali proti mestni posvetovalnici.

Merizzija, ki je bil težko ranjen na glavi, so pa precej odpeljali v vojaško bolnišnico. Prestolonaslednik je sprejel poklon mestnega zastopstva in izrazil v govoru očitane, da so mu tak krvav sprejem napravili, nazadnje je pa vendar v hrvaškem jeziku izrekel pozdrav vsem Sarajevcem. Pri nagovoru je bil prestolonaslednik bled in soproga zelo prestrašena.

Franc Ferdinand je nato ukazal odpeljati proti bolnišnici, da bi obiskali ranjenega Merizzija, sicer je pa velel držati se programa. Odsvevalo se mu je še enkrat, voziti po Franca Jožefa cesti, kakor je bilo na programu, marveč naj gredo zopet po Appelovem nabrežju, ker je tu bolj varno. Povsod je bilo polno ljudstva, ki je navdušeno klicalo „Živio“! Grof Harrach je stal na stopalu voza, da bi s svojo osebo varoval prestolonaslednika.

Spredaj je vozil sarajevski župan, ki je vključ po prejšnji določbi nadvojvode zavil na cesto Franca Jožefa. Šoferju voza, v katerem je bil nadvojvoda, in šoferju naslednjega voza je pa Potiorek ukazal zaviti na Appelovo nabrežje. V tem trenutku sta izmed množice, ki je bila na trotoarju, prav od blizu priletela dva strela iz revolverja. Vsi so mislili, da se ni nič hudega zgočilo in da je nadvojvoda, kakor prvič, tudi zdaj srečno ušel nevarnosti. Ali bilo je drugače. Prvi strel je zadel vojvodinjo Zofijo v trebuh in krogelja je ostalav želodcu, drugi strel pa prestolonaslednika Franca Ferdinanda v vrat. Sprva sta oba še sedela po koncu v vozu in nekaj besed med seboj bolj na tihem izpregovorila. Kmalu je pa Potiorek zapazil, da ima nadvojvoda kri v ustih in je ukazal naglo zapeljati avtomobil pred bližnji konak. Ko so prišli pred konak, se je Franc Ferdinand sesedel in njegova soproga je bila brez zavesti. Prenesli so ju v konak. Zdravniki so bili precej na mestu, a pomagati jima niso mogli več. Nadvojvoda je imel s krogeljo razbito v vratu žilo dovodnico, soprogi Zofiji se je pa kri razlila po trebuhu.

Bila sta dejana v sv. olje. Kmalu nato je umrl Franc Ferdinand in nekaj minut pozneje je izdihnila vojvodinja Zolija.

Napadalec, ki je vrgel bombo, je skočil v reko Miljačko. Neki brivec in policaji so skočili za njim in ga privlekli iz vode, kjer ga je hotelo ljudstvo linčati. Ime mu je Čabrinović, po poklicu je tiskar, doma iz Trebinja v Hercegovini. Bil je pristaš soc. demokratične stranke in anarhist. Pred kratkim je prišel iz Beograda, kjer je bil uslužben v državni tiskarni. Bombo, ki jo je vrgel, je bila srbska vojaška bomba. — Drugi napadalec, ki je streljal, se imenuje Princip, doma je iz Grahova pri Livnu v zahodni Bosni. Bil je dijak 8. razreda na gimnaziji, star komaj 20 let. Študiral je nekaj let na gimnaziji v Beogradu. Zadnji čas je bil vpisan na srbski gimnaziji v Sarajevu. Tudi tega napadalca so prijeli. Policija ga je komaj rešila iz rok razjarjenega ljudstva. — Oba napadalca sta nesramno predizno priznala zločin in povedala, da sta hotela s tem napadom rešiti Srbijo hudega nasprotnika. Beograjski listi so bili o nameravanem napadu poučeni. List „Novosti“ je še celo pisal, da naj si prestolonaslednik dobro ogleda pot v Sarajevo, ker bo to njegova zadnja pot. Iz tega

je razvidno, da je bila zarota domenjena. — V stanovanjih napadalcev so dobili mnogo denarja in precej obremenilnih pisem. Zaprl so več Srbov, med temi Radulovića, urednika „Naroda“, dijaka Gerovca, ki je klical: „Kolika sreča, da bi bila prva bomba zadela“, predsednika šolskega sveta Jeftanovića, ki je v saboru virilist, pa ga je policija prijela na meji, ko je hotel pobegniti v Srbijo. Policija zasleduje tudi dijaka Grabeša, ker sta Princip in Čabrinović izjavila, da je tudi ta vrgel bombo.

Pogreb.

Trupli prestolonaslednika in soproge so v Sarajevu mazilili, potem sta bila pokojnika dejana na pare v konaku. Sarajevski nadškof dr. Stadler je ob azistenci katoliške duhovščine blagoslovil trupli. Ko so krsti dvignili, je zagrmelo 24 topovskih strelcev. Od konaka do kolodvora je tvorilo špalir vojaštvo. Krsti so prepeljali po železnici v Metković in od tam po ladji „Viribus Unitis“ v Trst. Avstrijska poletna eskadra pod poveljstvom admirala Hausa ju je spremljala do Trsta. V Trstu so bile včeraj velikanske pogrebne slovesnosti. Pogreb je vodil do postaje južne železnice tržaški škof dr. Karlin ob veličastni

udeležbi odličnjakov, uradnikov in ljudstva iz vseh stanov. — Ko je plula ladja „Viribus Unitis“ mimo Pulja, so pošiljali topovi vojne mornarice zadnji pozdrav umrlemu svojemu admiralu. V Trstu sta bila na obali pred Velikim trgom postavljena dva mrtvaška odra, eden je bil okrašen z grbom nadvojvode, drugi z grbom vojvodinje. Tu so do brega pripeljali s torpedovko obe krsti pokojnikov, prav z isto ladjo, ki ju je pred tednom zdrava in vesela odpeljala od brega. Mornarji so položili krsti na odra, obdana z neštevilnimi venci. Ko je škof dr. Karlin zvršil blagoslov, se je začel pomikati velikanski spreved proti južnemu kolodvoru. Navzočih je bilo do 150 tisoč ljudi. Ob 10. uri je odšel vlak iz Trsta proti Dunaju. Ob vsi progi je odkrito stalo ljudstvo, ki je metalo šopke proti vlakom. Vsi zvonovi so zvonili. Mnogo ljudi je prišlo z gorečimi svečami, poklekali so in molili. Od Viča do Ljubljane je bilo na tisoče praznično oblečenega slovenskega ljudstva, z žalnimi trakovi in društvenimi zastavami. Celó možje so imeli solzne oči. Na ljubljanskem kolodvoru je knezoškof dr. Jeglič krsti blagoslovil in bogoslovci so zapeli „Beati mortui“. Ko se je vlak odpeljal proti Zalogu je bilo vse nemo in globoko ganjeno.

Bodoči prestolonaslednik Karol Franc Jožef in njegova soproga Cita.

Avstrijski prestolonaslednik bo sedaj nadvojvoda Karol Franc Jožef, ki je bil rojen l. 1887. kot prvorojenec nadvojvode Otona. Karol Franc Jožef je nečak umorjenega prestolonaslednika. Že v njegovi zgodnji mladosti so pričakovali, da postane kdaj prestolonaslednik. Umorjeni Franc Ferdinand je bil namreč svoječasnó nevarno bolan, tudi se je pozno oženil. Vsled poroke z grofico Chotek pa njegovi otroci tako niso imeli pravice do prestola. Smatrali so torej, da se bo dedni pravici odpovedal, vsled česar bi bila prišla pravica na Karola Franca Jožefa. Zato so ga že v zgodnji mladosti vzgajali za njegov bodoči poklic. Karol Franc Jožef je sedaj v vojaški službi kot podpolkovnik pri 39. pešpolku, ki je v garniziji na Dunaju. L. 1911. se je nadvojvoda poročil s princezino Cito Parmsko, hčerjo že umrlega vojvode Roberta Parmskega. Iz tega zakona ima nadvojvoda eno hčerko in enega sina.

Sedanji prestolonaslednik je že v otroški dobi dobil dobro krščansko vzgojo. Njegov oče, nadvojvoda Oton, je bil jako popularen človek in zato je bil med ljudstvom na Dunaju zelo priljubljena oseba. Njegova mati Marija Jožefa je doma s saškega dvora, kjer je vpeljana strogo katoliško življenje. Znani princ Maks, ki se je odpovedal vsem svojim častem in postal

duhovnik, je stric Karolu Francu Jožefu. Vzgojo v mladih letih je dobil bodoči prestolonaslednik od svoje skrbne matere. Pozneje je stopil v slovečo šotsko gimnazijo na Dunaju, kjer je dovršil nižje razrede. Ko so pričeli mladega princa pripravljati za bodoči vladarski poklic, so mu preskrbeli izvrstne profesorje. Češki politik dr. Braff (poznejši poljedelski minister) ga je poučeval v narodnem gospodarstvu in trgovski politiki, profesor Ott v kanoničnem in cerkvenem pravu, profesorja Albrich in Pfaff pa v drugih pravnih znanostih.

V sredo je cesar sprejel prestolonaslednika v privatni avdijenci. Kakor pišejo listi, bo Karol Franc Jožef kmalu oficijelno proglašen za prestolonaslednika in v jeseni bo že prevzel tozadevne posle. Hkratu je cesar sprejel tudi prestolonaslednikovo soprogo, princezino Cito.

Cesar je prestolonasledniku sedaj določil za stanovanje grad „Belvedere“ na Dunaju, katerega je imel nadvojvoda Franc Ferdinand.

Avstrijski narodi bodo novemu prestolonasledniku iz srca vdani, ker vsi vedo, da je le v močni Avstriji in v Habsburžanih iskati sreče in zadovoljnosti narodov. Posebno moramo to želeli mi Slovenci, ker je naš narodni obstoj mogoč samo v močni Avstriji.

PODLISTEK.

Iz ptičjega življenja.

(Iz češčine priredil V. Hybášek.)

3. Taščica.

(Konec.)

Tako se je začela ta, obema zoprna pravda, pravda, v kateri so morale v javnost priti stvari, katerih je bilo obeh sram. Tuji ljudje, sodniki in odvetniki, so ju mučili z radovednimi in vsiljivimi vprašanji, pri katerih sta oba zardevala in gledala v tla. „Naj reče, da to ni njegov otrok!“ je namesto odgovora kriknila takoj pri prvi obravnavi Reza in je pahnila malega Korlčka, da je priletel v sredo sobe, naravnost pred sodnika.

„Ni — nikoli ne!“ je kričal Bradač in pahnil otroka nazaj.

Sedaj so se začele obravnave, prisege, klikanje pričin čim dlje je vse to trajalo, tem jasneje je spoznavala Reza, da je Bradač ne bo vzel niti zavoljo otroka. On sovraži njo in še bolj njeno ubogo dete... Grenka žalost ji je polnila srce. Izgubljeno je vse! Sedaj se gotovo ne bo omožila. Kdo pa jo bo vzel? Celó življenje

bo morala služiti in trdo delati zase in za otroka. Morda bi se še omožila, ko bi ne bilo tega otroka, da, brez njega bi živela bolje. In v tem trenutku je postalo temno v njenem srcu. Materska ljubezen se je selila iz njega. Čim dlje se je vlekla pravda, tembolj je rasla želja, da bi bila zopet sama.

Mamica Korlčka nič več ni poljubovala, ni ga božala po glavi in licih, da, niti na delo ga ni jemala seboj, ampak zapirala ga je v sobici, kjer sta spala. Zjutraj mu je ušla in, ko se je prebudil, je bila postelja materina že mrzla, on pa tu zaklenjen in sam. Nekaj časa je navadno jokal, potem je pa vstal in v srajčici je lezel po sobi, dokler ni našel skledice kave in v njej že nadrobljeni kruh — svoj zajutrek. Potem se je igral, največkrat s ščurki, katerih je bilo v čumnati dovolj. Vedel je za luknje, kjer so se po dnevu skrivali, izganjal jih in imel veliko veselje, ko je videl, da bežijo pred njim na vse strani.

Tudi danes, ko si je pomencal oči in pogledal po sobi, je spoznal, da je zopet sam. Začel je milo jokati, toda vsa hiša je gluha. Samo nekje v hlevu je žalostno zameketalo odstavljeno tele in na verigi privezana mati mu je

odgovarjala z globokim, zategnjenim mukanjem. Korlčku ni odgovarjal nihče...

„Moja mamica je daleč in me ne sliši,“ prišlo mu je na misel, in nehal je jokati. Pomiril se je in najedel in se poigral, ko je naenkrat opazil na umazanih tleh nekaj krasnih, ognjenih lis. Solnce je na svojem potovanju prišlo za trenotek Korlčku na obisk. Fantič se je postavil v njegovo svetlobo, zamižal z očmi in spasil pred solčnimi žarki obraz, ker oči niso mogle prenesti močne svetlobe. Ko gleda skozi odprto okno, vidi, da se nekaj giblje med listi stare hruške, ki je s koncem ene veje zakrivala okno. Naenkrat zagleda ptička. Ah, taščica je, lepa, na prsih kakor s krvjo polita, očesci ognjevit, kljunček rumen in nogi tanki kot igli...

„Tiček, tiček!“ zakliče otrok in hrepeneče stegne roko proti oknu.

„Pojdi k meni!“ zdelo se mu je, da mu pravi taščica. Dvakrat, trikrat ponavlja in vselej, kakor bi se Korlčku priklonila, se je zagugala na tankih nožicah in s prožnim repom je veselo zamigala.

Korlček je stopil proti oknu.

Rajni prestolonaslednik je bil rojen 18. decembra 1863 v Gradcu. Njegov oče je bil nadvojvoda Karol Ludovik, brat našega cesarja. Pokojni je bil v začetku namenjen za vojaško službo, ker je takrat še živel cesarjev sin Rudolf. Prestolonaslednik je bil brat nadvojvode Otona, katerega sin, nadvojvoda Karol Franc Jožef, bo sedaj prestolonaslednik. L. 1878. je Franc Ferdinand postal poročnik pri 32. pešpolku, ki je sedaj nameščen v Trstu. L. 1892. je postal general in l. 1902. pa admiral v vojni mornarici. L. 1900. dne 1. julija se je poročil s pobožno in lepo češko grofico Zofijo Chotek, ki je bila od cesarja povzdignjena v kneginjo Hohenberg in pozneje v vojvodinjo. V zakonu sta imela 3 otroke, in sicer princezino Zofijo in princa Maksa in Ernesta. Prestolonaslednik je najrajši bival na svojem gradu na Konopištu, kjer je z lovci in delavci občeval v češkem jeziku. Po zimi je večkrat bival v znanem lepem gradiču „Miramaru“ pri Trstu in na Brionih.

Prestolonaslednik je bil pobožen mož. Pred odhodom v Bosno, dne 19. junija je bil pri dveh sv. mašah, prejel je sv. zakramente in popoldne je šel obiskat kapelico Srca Jezusovega.

Zadnja poročila.

Dunaj, 2. julija. Vlak je prišel na Dunaj ob 10. uri zvečer. Po blagoslovljenju se je pričel sprevod. Šest vpreženih žrebcev je peljalo mrtvaški voz, spremljan od špalirja trabantov in telesne garde. Krsti so prepeljali v dvorno župno cerkev. Danes od 8. do 12. ure je hodilo občinstvo pokojnika kropiti. Popoldne ob štirih je bila svečanost slovesnega blagoslovljenja trupel v dvorni župni cerkvi, kamor so prišli cesar, dostojanstveniki in zastopniki držav. Zvečer ob 10. uri prepeljejo trupli v Artsstätten, kjer ima prestolonaslednik rodbinsko rakev.

Hvalimo Boga, da se ni zgodilo v Sarajevu še kaj strašnejšega. Srbskih napadalcev je bila najeta cela četa. Po cesti Franca Jožefa, kakor se trdi je na vsakih dvajset korakov stal kdo pripravljen z bombo ali z revolverjem. Nadškof dr. Stadler je rekel, da je bilo napadalcev vse mesto polno. Policija je tedaj silno slabo vršila svojo dolžnost, da ni ničesar prej našla. V konaku (vladnem poslopju) je bila pogrnjena miza, kjer je imel obedovati prestolonaslednik s soprogo in spremstvom. Celo pod to mizo so pozneje našli dve bombi z urama in v dimniku onde je visela velika bomba ali peklenski stroj. Koliko imenitnih oseb bi bilo lahko mrtvih pri obedu, ki je vled nesreče izostal! Pri neki ženski v lldžu so našli sedem bomb in v vrhu nekega drevesa ob cesti so tudi našli privezano bombo. Trdi se, da je Čabrinovića in Prinčipa z bombami in revolverji preskrbel srbski trgovec Mika Cikalović. Bombe so bile baje iz državnega arzenala v Kragujevcu. Čabrinović se je dal pred napadom fotografirati. Nadvojvoda je bil od raznih strani že prej opozorjen, da je nevarnost velika, a kot vojak je hotel in moral pokazati junaštvo.

„Tiček, tiček — pojdi sem k meni!“ vabil ga je tudi on veselo noter. — Muha je letela mimo okna. Taščica švigne za njo, dvakrat, trikrat se požene in že jo ima v kljunčku. Dobro jo držeč, vsedla se je z njo na okno in je gledala v sobo. O, koliko je tu muh! In doma v gnezdu ima taščica pet lečnih mladičev, ki proti nji neprenehoma iztezajo vratove in odpirajo lačne kljunčke...

„Tiček, pojdi sem — k meni!“ je vnovič lepo naprosilo dete, ko je taščica notri zagledala veliko, debelo mesarsko muho. Brez odlašanja se je sedaj spustila noter in Korlček je strmel, ko je videl, kako je tiček lep in krotek, kako leta po sobi in muhe lovi, da mu nazadnje kljunček nič več ne zadostuje. Naenkrat se je tiček zasukal, švignil s svojim pienom skozi okence in izginil.

„Tiček, tiček, pojdi nazaj!“ je milo prosilo dete, toda zastoj. „Kam je pa zletel, kje neki je?“ začel je modrovati fantek. „Poglej, kam je šel, svetloval mu je neki glas, in Korlček je že vlekel stol k oknu. Dolgo časa se je trudil, nazadnje ga je vendar privlekel k oknu, zlezel nanj potem pa se je povzpél in se z rokama poprijel okna ravno na tem kraju, kjer je poprej sedela taščica.

Napadalec Prinčip je vrgel najprej bombo pod kolesa nadvojvodskega avtomobila, ker se pa ni razpočila, je začel streljati z revolverjem. Prinčipa je najprej popadel katoliški bogoslovec Pušić z nekim drugim gospodom. Trgovec Nikolić je na cesti ljudstvo hujskal in pravil, da se že bliža kralj Peter, ki bo s srbsko armado zasedel Sarajevo. Nikolića so prijeli in bo ustrejen.

O zaroti proti prestolonasledniku je izjavil predsednik bosenskega sabora, da ni bil prestolonaslednik težko ušel. Zarotniki so ga obsodili na smrt. Ker prva bomba ni zadela, je sledil napad z revolverjem, 10 korakov dalje je zopet bila pripravljena bomba in 20 korakov nato pa zopet revolver. Bombe so našli tudi na drevesih.

Napadalec Prinčip je v preiskavi izjavil, da je bil že kot četrtošolec strasten anarhist, ker je bral anarhistične knjige. Sklenil je umoriti kako visoko osebo, kar se mu je zdaj posrečilo. Rekel je, da se prizna krivega in da dejanje ne obžaluje. Revolver in patrone mu je dal neki belgrajski četaš.

Napadalec Čabrinović se piše, kakor poroča policija, pravilno Vuk Caprina in je bil rojen l. 1894 v Trebinju v Hercegovini.

Srbski prestolonaslednik Aleksander je izrazil željo, da bi se rad udeležil pogreba umorjenega prestolonaslednika. Cesar je to odklonil, ker bi njegova navzočnost izazvala lahko kake demonstracije. Cesar sam se tudi ne bo udeležil pogreba, ker se ne čuti dovolj močnega, da bi mogel žalost prenesti. Zastopal ga bo sedanji prestolonaslednik Karol Franc Jožef. K pogrebu pridejo tudi nemški princ Henrik bavarski kralj in zastopniki raznih držav.

Sožalna seja dežel. odbora kranjskega.

Kranjski deželni odbor je imel v sredo zvečer izredno sejo z dnevnim redom: „Izraz žalovanja ob tragični smrti Nj. c. kr. Visokosti prestolonaslednika in Nj. Visokosti soproge. Seje so se udeležili vsi člani. Deželni glavar dr. Šušteršič je med drugim izvajal: „Umorjen je plemeniti nadvojvoda, dika cesarske hiše. Umorjena njegova preblaga soproga, zvesta, mu družica do smrti. Skupaj sta šla v smrt, ki sta bila narodom vzor neskajljeno srečnega krščanskega zakona.“

Dežela Kranjska se je odel v črni plašč žalovanja. Globoka iskrena žalost pretresa srca zvestega naroda v kranjski vojvodini in sveta jeza nas navdaja nad podlim činom veleizdajniških zarotnikov in nad njihovimi sokrivci. Sveto ogorčenje zoper hudodelsko velesrbsko propagando, ki zaščiteni po brezvestni potuhi, požrešno steza svoje, v krvi namočene zločinske roke proti najlepšim deželam avstrijske domovine.

Z umorjenim prestolonaslednikom zadene našo deželo neizmerna izguba, ker je bil pokojni ž njo kot pokrovitelj centralnega mesta za domovinsko varstvo tesnejše zvezan. Nadvojvoda je imel za naše dežele gorko srce. Razumeval je njihove potrebe in vedno ga je vleklo na jug — kjer je, žalibog, našel prezgodnji grob.

Demonstracije proti Srbom.

V nedeljo zvečer in ponedeljek dopoldne so bile v Sarajevu velikanske demonstracije proti Srbom. Demonstrirali so združeni katoličani in

„Tiček, tiček!“ kliče Korlček in gleda. Tička ni. „Skril se mi je, — pa ga bom že dobil“, reče otrok in že dvigne nogo na okno.

„Kje pa si, tiček?“ vpraša še enkrat sedeč na oknu.

Zdaj se mu je zdelo, da ga je zagledal na veji na oni strani okna. Nagnil se je bolj — še bolj — v tem trenutku je zakričal in izginil. Veja se je zamajala in doli v kamenju in črepinjah je ležal z razbito glavico otrok — mrtev.

Čez teden dni sta v sodni dvorani št. 3 zopet skupaj prišli preporni stranki. S smrtjo otroka je pravda postala brez pomena.

Bradač je v treh tednih obhajal poroko. Reza pa je bila dva dni zaprta, ker je pustila otroka brez varstva. Potem se je preselila drugam. (Konec.)

Pazite na otroke!
Požari se pojavljajo!
Vzemite otroke seboj!

mohamedani. Razdrli so okoli 200 srbskih trgovin, kavarn in stanovanj, opravo znosili na ulico in razbili. Pobili so okna in pokončali vso opravo pri dveh srbskih hotelih „Evropa“ in „Imperial“. Število demonstrantov je silno naraslo, ko je nekdo prinesel podobo cesarja. Srb Tatimir Jovičić je moža, ki je to podobo nosil, ustrelil. Množica se je vrgla na Jovačiča in ga strahovito pretepla. V ponedeljek je bil proglašen preki sod, s katerim je bilo zagroženo s smrtjo vsakemu, kdor bi delal nemir. Prepovedano je vsako zbiranje. Zvečer je bilo mesto kakor izmrlo, le vojaške straže so hodile po ulicah. — Protisrbske demonstracije so bile tudi v Mostaru, kjer je množica klicala „Slava avstrijskemu cesarju“ in „Dol s Srbi“. — Velikanska demonstracija je bila tudi v Zagrebu, kjer se je zbralo na „Illici“ do 10 tisoč ljudi. Pred Jelačićevim spomenikom je množici govoril dr. Ivo Frank, ki je med drugim rekel: „Kdo je dvignil proketo izdajsko roko proti Francu Ferdinandu, kdo oskrnil hrvatsko zemljo z najplemenitejšo krvjo? Srbi, ki pravijo, da so naši bratje, ki uživajo prijateljstvo naše in gostoljubje v monarhiji. Ti Srbi so danes ubili v Sarajevu upanje nas, Hrvatov. V srce so danes Srbi zadeli hrvaški narod, ko so ubili našo nado, umorili zastopnika hrvatstva in slovanstva v naši monarhiji. Ta zverski zločin so storili Srbi, ki niso prizanesli niti slovanski krvi, vojvodinji, ki je vse svoje življenje posvetila dobrobiti Slovanov v naši monarhiji. Ta zverski zločin kliče po maščevanju. Pri neizrečeni zavesti, ki napolnjuje naše duše ob tem zverskem zločinu, čutimo samo še eno, in to je, da se moramo z vsemi močmi posvetiti delu v dosego cilja, katerega je imel pred očmi prestolonaslednik, ker je to cilj naroda hrvaškega. S tem bomo maščevali nadvojvodo Franca Ferdinanda! Slava hrvaškemu prestolonasledniku.“ — Tudi po Zagrebu so demonstranti Srbom razbijali okna in posebno navalili s kamenjem in opeko na dom srbskega „Sokola“ in vse razbili tudi pri uredništvu „Pokreta“ („Pokret“ je glasilo hrvaških liberalcev, ki so združeni s Srbi v saboru). Množica je klicala, da naj odstopi predsednik sabora dr. Medaković, ki je Srb. Opuštošili so tudi hišo srbske cerkvene občine. — Tudi po raznih mestih Bosne in Hercegovine je razjarjena množica razdirala srbske šole, kavarne in trgovine. V Mostaru je bil en Srb zaboden. Vsa ta grozodejstva, storjena nad Srbi in njihovim imetjem, se ne morejo odobravati, ali umevna so pri splošni razburjenosti. Vlada je proglasila preki sod po celi Bosni, da uveljavi zopet red in mir. Zaprli so doslej v Sarajevu 11 oseb, ki so napadalce na cesti branile ali pa odobravale napad.

Srbski konkordat.

Konkordat, ta klerikalni zmaj, ki je doslej pretresal kosti in mozeg vsem liberalcem in framasonom, češ da on razdira konstitucije in temelje držav in srečo narodov, ta strašni zmaj je naenkrat postal hvale vredna, z medom namazana ovčica, kateri slovenski liberalci hvaležno oblizujejo rep. Dobra ovčica je seveda le srbski konkordat, ki se je oni teden sklenil med Vatikanom in Srbijo. „Slovenski Narod“ in „Dan“, katerih sovraštvo do katoliške cerkve in papeža je prišlo že do pobesnelosti, omenjenega konkordata zadnje dni prehvaliti nista mogla. V dolgih člankih sta dopovedovala, kako dober je ta konkordat in zakaj je „izvrg človeštva“ postal pri njih zopet človek, o katerem naj se dostojno govori. Kaj je temu vzrok? Ali res liberalca to veseli, da se bodeta na Srbskem ustanovili dve katoliški škofiji, namreč nadškofija v Beogradu in škofija v Skoplju? Ali je res to njemu tako zelo všeč, da bodeta ti dve škofiji neposredno podrejeni papeški oblasti, da bo papež imel pravico imenovati nadškofa in škofa in da bodeta ta dva imela pravico nadzorstva nad veroukom po vseh katoliških šolah v Srbiji? Ali jim je mar res to tako ljubo, da bode srbska vlada priznavala veljavnost porok, sklenjenih po katoliškem obredu, ko v Avstriji in drugod liberalci katoliškim porokam veljavnost odrekajo? Ali se je res vse okoli obrnilo? Doslej so ti preklicani klerikalci trdili, da je prepad med katoličanstvom in pravoslavljem, zdaj pa liberalci pravijo, da tega prepada nič

več ni, da se je po konkordatu naenkrat popolnoma zasul. Liberalci nas celo zagotavljajo, da bi bilo nelogično, ako bi v Srbiji, ki ima slovesno podpisan konkordat, še kdo blatil papeževe služabnike, to je katoliške duhovnike. Zakaj so tedaj liberalci veseli tega konkordata? Jasno povedo v „Dnevu“, da konkordata Dunaj ni vesel. Vesela ga je Srbija, Dunaj pa ne! Ker je Avstrija izgubila protektorat nad katoličani v Srbiji, zato imajo pa Srbi in liberalci vesel dan. Gotovo je to značilno. Koliko časa bodo liberalci o papežu dostojno pisali, pa nihče ne ve. Liberalci popadajo danes tukaj, jutri tam; večkrat se temu priljujejo, zato da drugega bolj vgriznejo.

DOPISI.

Smlednik. Ker se namerava napraviti vodovod, bo prihodnjo nedeljo po jutranji maši shod hišnih posestnikov, ki se bodo posvetovali o napravi vodovoda.

V Predvoru bo v nedeljo, dne 12. julija, velika gledališka prireditev v prid šolski mladini. Fantje bodo igrali igri „Dva gluha“, burka v enem dejanju, in spevoigro „Krojač in čevljar“. V igrah „Star vojak in njegova rejenka“ ter „Prve črešnje“ nastopi šolska mladina. Poleg tega je na vsoporedu še več krasnih pesmic. Kdor pride pogledat, ne bo mu žal. Uljudno vabimo.

Iz Tržiča. Restavracijo na kolodvoru je kupila na dražbi g. Kunčič iz Ljubljane. — Blizu kolodvora dela novo žago lesni trgovec g. Dolenc iz Loke. — V zdravstveni zastop za tržiški sodni okraj je deželni odbor imenoval g. N. Ahačiča, tovarnarja v Tržiču. — Društvo za varstvo otrok in mladinsko oskrbo je imelo občni zbor. Izvolil se je stari odbor, ki mu je načelnik č. g. Potokar in blagajnik g. Goeken.

Kovor. Dne 19. t. m. bo tukaj pel novo mašo č. g. Vinko Aljančič, ki je študiral v bogoslovnici za goriško škofijo.

Iz Begunj. Na praznik sv. Petra in Pavla je imel naš poslanec č. g. Piber pri nas političen shod in nam razjasnil v poljudnem govoru različne postavbe iz zadnjega časa v korist kmetom. Natančno in obširno je razložil tudi deželne finance. Koncem shoda je domači g. župnik predlagal zahvalo g. Pibru za njegov trud in videlo se je, da je šla zahvala vsem iz srca.

Koroška Bela. Obesil se je tovarniški delavec Jernej Kocjanc. V smrt ga je gnal slab gospodarski položaj, pa tudi žganje.

Gorje. Dne 28. junija se je tudi naše Gasilno društvo udeležilo gasilskega tabora na Blejskem otoku. Udeležilo se je skoro polnoštevno — z 51. člani in z društveno godbo. — Vseh gasilcev je bilo okrog 700. Sodelovali sta jeseniška in domžalska godba. Zbrali smo se pred Blejskim domom, odkoder smo odkorakali z godbo na Mlino. Odtod smo se prepeljali s čolni na Otok k sv. maši. Potem je govorilo na Otoku zbrani množici več govornikov. Poln svetega navdušenja je bil zlasti dr. Peganov govor o taborih nekdanjih in današnjih. Popoldne ob pol štirih se je izvršilo blagoslovljenje novega gasilnega doma in motor-brizgalne, za tem je bila vaja. Po blagoslovu je govoril domačin g. poslanec Piber. Posnel je na kratko zgodovino gasilnih organizacij na Kranjskem tako točno in jasno, da je moral pač vsakdo priznati: Nova deželna Gasilska zveza je bila nujna, neizogibna potreba, preko katere se z ozirom na to panogo narodnega gospodarstva ni in ni dalo preiti. Navzoča sta bila poleg drugih gg. poslanca vitez Pogačnik in Lovšin. Zares lep dan je bil, ki nam bo ostal v spominu.

POLITIČNI PREGLED.

Vojaško pisarno pokojnega prestolonaslednika so sklenili razpustiti.

Novi topovi. Naša armada dobi nove havbice. Sedan je so bile vlite l. 1899. in so že zastarele oziroma so obrabljene. Nabaviti misli vojna uprava 800 havbic, ki jih bo vlila v svojem arzenalu na Dunaju.

Albanija. Znani prijatelj kneza Wieda, Prenk Bib Doda je popustil bojevanje. Svoje čete je razpustil in pobegnil. Njegove topove so spravili prostovoljci v Drač. Drač so holandski častniki utrdili z žicami. V južni Albaniji so ustaši pod vodstvom Grkov zasedli mesto Premeti. Holandski častniki in oddelek Rdečega križa so se umaknili v Valono. Kakor se poroča, bo albanska vlada poslala nekaj svojih državljanov v Italijo k Essad paši, da se pobotajo z njim za pomirjenje upornikov. Po nekaterih vesteh nameravata Avstrija in Italija v Albaniji napraviti red na vsak način, zato bosta poslali baje 20.000 vojakov v Albanijo.

Prostovoljci za Albanijo. Na Dunaju so pretekli teden nabirali prostovoljce za Albanijo. Nabrali so jih že 1900, a vlada je nadaljno nabiranje zabranila, ker to nasprotuje predpisom našega kazenskega zakona.

Češka. Češki anarhistični pisatelj Karol Drčka je izdajal policijski tajnosti svoje stranke in dobival za to od policije od 100 do 200 K na mesec.

Proti absolutizmu bodo češke radikalne stranke začele bolj ostro nastopati. Voditelji teh strank hočejo zanesiti nevoljo med ljudstvo in menijo, da se bodo potem na Dunaju ustrašili.

Nameravan napad. Angleškega kralja in kraljico je nameravala usmrtiti neka ženska. Ko so jo prijeli, so našli pri nji tri četrt funta razstrelilnih snovij.

Proti bolgarskemu carju Ferdinandu. Zadnji čas se opaža v Sofiji zopet močno protidinastiško gibanje, ki stremi za tem, da se car Ferdinand odpove prestolu v korist svojega sina. Sedaj je namreč ravno eno leto, kar je bila izbruhnila vojna med Bolgarijo in zaveznimi balkanskimi državami. V Sofiji je prišlo na dan obletnice napada pri Bregalnici na Srbe do velikih protidinastičnih demonstracij. Zbralo se je več tisoč ljudi, ki so hoteli iti pred sobranje. Policija je napravila kordone, a so jih demonstrantje prodrli, na kar je množica vdrla pred kraljevo palačo. Vojaštvo je z veliko težavo napravilo red. Socijalista Canova je cesar pozval k sebi, a ta je odgovoril v soc. demokratičnem listu „Radikal“: „Jaz ne grem k carju, ker mu morem dati le en svet; naj izgine iz Bolgarije, dokler je še čas, ker sicer bo prepozno, ko bo ves narod kakor besen vihar proti njemu vskipel. Takrat mu ne bo nihče mogel pomagati. In ta trenutek je blizu.“ Canov piše tudi, da je car samo agent Avstrije na Balkanu.

NOVIČAR.

C. kr. poštni in brzojavni urad v Kranju. V seji kranjskega mestnega zastopa dne 20. junija 1914 se je zopet podal dokaz, kako veličanske uspehe za napredek mesta dosežajo „napredni“ mestni svetovalci v Kranju. Poročevalec Ciril Pirc je v seji prečital dopis, s katerim je c. kr. poštni in brzojavni urad v Kranju po naročilu c. kr. poštnega ravnateljstva v Trstu naznanil županstvu, da se bo skričilo število uradnih ur na tukajšnji pošti. Tako tedaj! Poštni in brzojavni promet v Kranju narašča s procvitajočo trgovino v mestu leto za letom, pošta, ki naj posreduje pri tem prometu, pa gre nazaj. Dne 24. novembra letos bo že minulo 18. let, ko je gosp. Ciril Pirc prvič predlagal v kranjskem občinskem zastopu, da naj se nemudoma odpošlje na državni zbor prošnja za poddržavljenje, tukajšnje pošte. Po 18. letih pa pošta v Kranju ne le ni poddržavljena, ampak se poštna uprava iz prošnji občinskega zastopa in njenega poročevalca v poštinih zadevah s krčenjem uradnih ur naravnost norčuje. Res ima g. Ciril Pirc veliko potrpežljivost, vpliva pa nima prav nobene, ker s svojimi predlogi tekom 18 let ničesar ni dosegel. Poslanec dr. Triller se pa za Kranj itak ne more brigati, saj ima kot podžupan dovolj tehtnih skrbi in težav pri dviganju mestnega gospodarskega voza v Ljubljani. Kranj si tedaj ne more čestitati, da ima dobro zastopstvo svojih interesov.

Lubeinscheggov mostič. V zadnji seji občinskega odbora kranjskega je bil zopet na vrsti mostič, katerega ima s privoljenjem deželne odbora posestnik št. Lubeinschegg v Kranju čez občinsko pot na svoj sadni vrtiček. Soglasno je bila sklenjena pritožba na upravno sodišče zoper dovoljenje deželne odbora glede porabe mostiča. Ta zadeva se vleče že nekaj let. Enkrat je občina pri najvišjem sodišču že propadla in plačala z nekaterimi stotaki stroške pravde. Zdaj bi poročevalec v občinskem svetu in advokat dr. Štempihar rad izvedel, če ima deželni odbor pravico, dajati dovolitve za posebno porabo občinske poti oz. ozračje nad njo. Kdo bo zdaj zmagal, se še ne ve. To se pa ve, da so drage tri reči: nagajivost, trma in advokati.

Majdičev spomenik pred sodnijo v Kranju je odkrit. Kdor ne verjame, naj ga gre pogledat. Nikar naj ne vpraša, koliko stane.

Kje je resnica? Glede vtelesenja Siške v ljubljansko občino so liberalci v precepu. Po eni strani se pritožujejo, da je to zjedinjenje napravil edino le dr. Šusteršič in klerikalna stranka, po drugi strani pa ljubljanski liberalci prav z veseljem pozdravljajo novodošle bratce. „Slov. Narod“ piše: „Pozdravljamo“, prav iskreno pozdravljamo svoje nove soobčane, saj pridobimo z njimi dobro izvežbano, nepremagljivo armado naprednih bojnikov, ki se bodo od danes naprej bojevali z nami ramo ob ramo za napredni značaj slovenske prestolice, naše bele Ljubljane, ki je s tem, da je dobila tako zvesto in krepko pomoč, postala za večne čase nepremagljiva napredna trdnjava, ako je to res, kar „Narod“ piše, čemu se pa potem liberalci kaže nad dr. Šusteršičem? Zahvalit naj se mu gredo, da jim je naklonil (če je za to stvar res kaj storil) zvesto in krepko pomoč in nepremagljivost. Seve vsa ta imenitna pridobitev še ni nič gotova. Kaj pa bo, če bode rdeča Siška ljubljanskim naprednjakom običala v želodcu?

Liberalna narodnost. V goriškem deželnem odboru sedita slučajno dva liberalca. V seji deželnega odbora so vložili italijanski deželni odborniki predlog, da bodi notranji jezik deželne uprave laški. Na Goriškem biva $\frac{2}{3}$ Slovencev in le $\frac{1}{3}$ Lahov. Predlog Lahov je naravnost izzivanje slov. naroda. Zgodil se je pa nečuten škandal, da je en slov. odbornik, liberalen advokat, za ta predlog glasoval. Liberalne „Save“ o tem seveda molče. Gorje našemu narodu, ako bodo o njegovi usodi odločevali liberalni doktorji.

„Dan“ obsojen. „Dan“ neprenehoma napada deželni odbor in laže o slabi deželni upravi. Deželni odbor je poslal „Dnevu“ okrog 20 popravkov, ki jih pa „Dan“ v svoji „resnicoljubnosti“ ni hotel priobčiti. Deželni odbor je poklical na pomoč sodnijo, ki je obsodila „Dnevovega“ odgovornega urednika na 50 K globe ali 5 dni zapore. List bo moral vse popravke prinesiti ali se bo pa njegovo nadaljno izdajanje oblastveno ustavilo.

Socijalni demokratje so imeli v nedeljo in ponedeljek svoj občni zbor. Vredno je s tega shoda, ki je v poročilu „Zarje“ zavil v meglo, še pripomniti sledeče: Sodrugi Lavrenčič s Trsta ni znal slovenski, ampak je govoril laški. Internacijonala je za nas nevarna, to je pokazal Slovenec — Laurencich. — Sodrugi Winarsky je klical: „Živela mednarodna revolucionarna socialna demokracija!“ Po shodu je pa sodrug Ant. Kristan naznanil, da sta bila prestolonaslednik in soproga umorjena in dejal, da obsoja vsako nasilje. Kolika ironija! Revolucija je bila še vedno nasilna! Socijalistiške ovčice so se pa vemale na shodu za nasilje in za nenasilje! — Socijalistom se kase praznijo. Nekateri voditelji so zahtevali, da se strankin davek poviša. Sodrugi Štraus se pa tega boji, zato je dejal: „Sem proti zvišanju strankinega davka, ker so bremena, ki jih zahtevamo od naših pristašev, že itak velika.“ Bogve koliko plačujejo uboge socialistiške ovčice, da se morejo voditelji sijajno preživljati. Saj ima baje samo sodrug Ante Kristan kar 10 tisoč na leto dohodkov. Kje so pa drugi?

Iz deželnega odbora. Glavarstvo v Radovljici je proglasilo gozdni nasad na blejskem gozdu kot „prepovedan gozd“ z ozirom na varstvo letovišča. — Dovoli se za eno leto vožnja avtomobila od Škofje Loke v Železnike. — Deželni glavar poroča o akciji članov „Glavne posojilnice“. Tisti vlagatelji, ki so se poravnali za 30 odstotkov, dobe poravnalni znesek, več ne bo dobil nihče. Gre se izključno le za gospodarsko rešitev neomejeno porokujočih članov. Deželni glavar stavi predloge, glasom katerih sme deželna banka pod gotovimi pogoji priskočiti na pomoč „Kreditni zadrugi“ z meničnim kreditom do gotove meje, tedaj izročiti se mora vodstvo cele zadeve „Zadružni zvezi“ v Ljubljani.

V nedeljo v Ljubljano na shod! Vodstvo S. L. S. bo priredilo 5. t. m. v veliki dvorani „Uniona“ velik shod, ki se bo vršil ob 10. uri dopoldne. Shod bo dal duška ogorčenju nad podlim atentatom v Sarajevu in izrazil neomajno vdanost habsburškemu prestolu in cesarju Francu Jožefu. Shoda se udeleže državni in deželni poslanci S. L. S., župani in občinski odborniki. Udeležili naj bi se shoda v velikem številu tudi somišljeniki z Gorenjskega.

Kranj je zadnje dni prav posebno pokazal udanost do cesarske hiše. Skoro vsaka hiša ima izobešeno črno zastavo. Pri slovesni zadušnici v torek je bila župna cerkev natlačena polna.

Vojaška maša. Danes zjutraj ob $\frac{1}{4}$ 9. so imeli v župni cerkvi v Kranju vojaki — topničarji sv. mašo v spomin na 49letnico bitke pri Kraljevem Gradcu. Prišli sta v cerkev dve bateriji topničarjev s častniki. Po sv. maši so se zbrali vsi vojaki na trgu poleg cerkve in imela sta do vojakov lepa patrijična nagovora podpolkovnik pl. Steiner v nemškem in nadporočnik pl. Lukanc v slovenskem jeziku. Govornika sta se spominjala junaštva „baterije mrtvih“, ki je padla pri Kraljevem Gradcu in iz katere je izšel sedanji topničarski polk, omenila sta žalostni dogodek v Bosni in vzpodbujala vojake, da naj dajo, če pride resen trenutek, kri in življenje za ljubljene cesarja in za domovino.

Liberalci-gospodar. Pred goriško poroto je bil obsojen bivši vodja mizarske zadruge v Solkanu, Konjedic, na 6 tednov zapore. Zadruga je propadla.

Avtomobilne vožnje. 8. julija se bo vršila poskušnja na nameravani progi Kranj—Brezje—Radovljica—Bled, 9. julija Kranj—Kamnik—Domžale in 10. julija Kranj—Jezersko—Železna Kaplja. Začetek vedno v Kranju ob 8. uri zjutraj. Kdor bi želel pristopiti k družbi, naj se obrne na g. A. Kolenca, veletrgovca v Celju.

Obrtna zadruga v Kranju priredi v četrtek, dne 16. julija t. l. ob 8. uri zjutraj v zadrugi pisarni preizkušnjo obrtnih vajencev in vajenk. Vajenci in vajenke, ki so učno dobo dopolnili, naj vložijo pismo prošnjo najkasneje do 12. julija t. l. na obrtno zadrugo v Kranju. K preizkušnji se lahko priklade tudi vajenci in pomočniki, ki so uslužbeni pri mojstrih izven zadrugnega okoliša. Pristojbina znaša 6 kron. — Kranj, dne 2. julija 1914. Načelnstvo.

Gnojilo za ajdo. Članom „Kmečke zveze“ Kranjske okolice se naznanja, da se je že naročil 1 vagon superfosfata kot gnojilo za ajdo.

Tresk na tresk. Na sv. Petra in Pavla dan je med Kranjem in Kamnikom strahovito treskalo. Na Zg. Brniku je strela udarila v Kodranov hlev, ki je pogorel s podom vred. Samo živino so rešili. Pogorela je tudi sosednja bajta. — Potem je strela udarila ravnotam v Smolčevo hišo, ki je s sosednjim hlevom vred tudi pogorela. — Treščilo je blizu vasi tudi v Koracmanov kozolec. — V Šenčurju je strela zažgala Gašperlinov kozolec, na Bregu v komendski župniji pa Belehharjev in Milharjev kozolec, ki sta bila polna krme. Jernačevemu kozolcu v Šmartinu je razklala stebre. V Zalogu je udarila v jagned. Pri Sv. Ambrožu je pa zdrobila mecesen. V Lahovičah je obiskala Štrukljev hlev, pa se ni užgal.

Iz sodne službe. Sodni kancelist g. Mihael Luznar v Škofji Loki je imenovan za oficijala ravnotam.

Za vlagatelje glavne posojilnice. Dosegla se je poravnava med člani in vlagatelji. Tisti vložniki, ki so se poravnali, dobe svoje vloge (30%) izplačane v novi „Kreditni zadrugi“ v Ljubljani. Miklošičeva cesta št. 8. Izplačevalo se bo: 1. in 2. julija vloge do 1000 K, 3. in 4. julija vloge od 1000 do 2000 K, 6. in 7. julija vloge od 2 do 5000 K, 8. in 9. julija vloge od 5 do 10 tisoč, 10. julija vloge nad 10 tisoč. Pri nesti se mora vložna knjižica, oziroma poslati po pošti. Izplačuje se od 9. do 12. ure dopoldne.

Smrt visokošolca. Na Dunaju je umrl član „Danice“ mediciner Franc Uršič, rojen Korošec. N. p. v m.

Cerkveni tat. Franc Poženil je bil pri Krškem od orožnikov prijet in odpeljan v zapor.

Poštna vest 1. julija se je odprl v Naklem nov poštni urad, ki se bo pečal s pisemsko in vozno pošto in služil kot nabiralnica poštne hranilnice. Vpeljala se bo tudi selska poštna služba. Hkratu se opusti poštna nabiralnica v Naklem.

Strežniška šola v deželni bolnici ljubljanski. Z dnem 15. septembra t. l. se odpre v ljubljanski deželni bolnici šola za bolniške strežnice z dveletno učno dobo, združeno z internatom v prostorih cesarja Franca Jožefa zavetišča. V to šolo se sprejmejo: a) brezplačno prosilke, ki se zavežejo, da se bodo po dveletni šolski izobrazbi in ako so si pridobile državno strežniško diplomu, posvetile strežniški stroki in da bodo v slučaju, ako jih potrebujejo zdravstvena okrožja ali dežele, proti primerni plači prevzele službo okrožnih ali bolničnih strežnic; ta obveznost velja po pridobitvi diplome najmanj za dobo 5 let; b) proti mesečni odškodnini 70 K tudi druge prosilke v kolikor dopušča prostor. Sprejemne prošnje je opremiti z domovnim in krstnim listom (pri mladoletnih s privolitvijo očeta ali varstvene oblasti), z uradnim izpričevalom o navedenosti, z izpričevalom o uspešno dovršeni meščanski ali višji dekliški šoli, oziroma z dokazilom o splošni izobrazbi, s popisom dosedanjega službovanja ter potrdilom o cepljenih kozah. Tako opremljene prošnje je vložiti do 1. avgusta 1914 na vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Za voznike po Koroškem. Z dne 1. novembra 1914 se vpelje za vojvodino Koroško vojni red na vseh javnih cestah tako, da se bo izogibalo v levo stran, prehitevalo pa v desno stran, kakor je na Kranjskem.

Pregledovanje konj. Ker se je lansko leto pri mnogih konjih v polit. okraju Kranj uradno dognala smrkvost, je potrebno, da se vnovič preiščejo vsi konji tega okraja po uradnem živinozdravniku. Vsi posestniki morajo vse svoje konje in žrebeta pripeljati na oni prostor kakor lansko leto k živinozdravniški preiskavi. Ako bi kateri posestnik ne pripeljal ob določeni uri na določeni prostor vseh svojih konj k preiskavi, bode v zmislu § 64 zakona o živinskih kugah kaznovan z zaporom do 3 mesecev ali z denarno globo do 1000 kron, njegovi konji pa se bodo preiskali drugikrat na njegove stroške.

Konji naj se pripeljejo dne:

7. ob 7. uri v Rakovco za občino Sv. Jošt,
7. ob 1/2 10. uri v Stražišče za občino Stražišče,
7. ob 2. uri v Praše za občino Mavčiče,
8. ob 1/2 8. uri v Cerklje za občino Cerklje,
8. ob 1/2 11. uri na Luže za občino Velesovo,
8. ob 11. uri na Luže ali
8. ob 3. uri v Šenčur za občino Šenčur,
9. ob 1/2 8. uri v Kranj za občino Kranj,
9. ob 10. uri na Trstenik ali
9. ob 1. uri v Predvor za občino Preddvor,
11. ob 1/2 8. uri v Valburgo ali
11. ob 9. uri v Trboje za občino Smlednik,
11. ob 10. uri v Hrašče za občino Hrašče,
11. ob 2. uri v Voglje za občino Voglje,
14. ob 1/2 8. uri v Predoslje za občino Predoslje,
14. ob 1. uri v Naklo za občino Naklo,
15. ob 7. uri v Škofjo Loko za obč. Škofjo Loko,
15. ob 9. uri v Soro za občino Sora,
15. ob 2. uri v Žabnico ali
17. ob 7. uri v Škofjo Loko za obč. Stara Loka,
17. ob 10. uri v Škofjo Loko za občino Zminc,
18. ob 9. uri v Terbiju za občino Oselica,

18. ob 11. uri v Gorenjovas za občino Trata,
18. ob 2. uri v Poljane za občino Poljane,
18. ob 3. uri v Poljane za občino Javorje,
21. ob 8. uri v Selce za občino Selce,
21. ob 11. uri v Železnike za občino Železnike,
21. ob 2. uri v Zalilog za občino Sorica,
22. ob 8. uri v Križe za občino Križe,
22. ob 10. uri v Tržič za občino Tržič,
22. ob 1/2 11. uri v Tržič za občino sv. Ana,
22. ob 11. uri v Tržič za občino Sv. Katarina,
22. ob 1/2 3. uri v Kovor za občino Kovor.

Ne v Ameriko! V tistih grofijah držav Zapadne Virginije in Pennsylvanije, ki spadajo v področje avstroogrškega konzula v Pittsburghu v Zedinjenih državah, je splošna gospodarska kriza. Posebno so prizadete jeklena in železna industrija in pa jame, kjer kopljejo premog ali izdelujejo koks. Posledica te krize je, da se je pojavila dalekosežna brezposelnost. Tisoči avstrijskih delavcev to težko občutijo. V doglednem času pa ni računati stem, da bi opustile odrejene omejitve obratov. In tako je pri popisanih razmerah skoraj izključeno, da bi novodošli iz Evrope dobili delo. Zato nujno svarimo pred izseljevanjem v te kraje. — Po zanesljivih poročilih vemo tudi, da položaj trga za delavne moči v Kanadi za marsikatero stanovske panoge v tem času ni zadovoljiv. V osrednji in zapadni Kanadi je mnogo rokodelcev brez dela, največ v slavnih stroki. Tudi se sedaj ne potrebuje delavcev po farmah ali dninarjev, mnogo jih je nezaposlenih. Rudarji v premogokopih na otoku Vancouver že več mesecev ne delajo, stavka krojaških pomočnikov v Montrealu tudi še do danes ni končana. Ženskam se nudi edino prilika, da dobe službo kot posli; kot strojepiske, bolniške strežnice, trgovske uslužbenke in vzgojiteljice večkrat ne morejo dobiti zaslužka. Ker je preveč rokodelcev in dninarjev, se določila kanadskega naseljevalnega zakona, ki skušajo omejiti priseljevanje, strogo uveljavljajo tako v Kanadi sami kakor tudi po organih kanadske naseljevalne postaje na Ellis Island-u (pri New Yorku).

Dolžnost naznanjevanja nalezljivih bolezni. Zakon z dne 14. aprila 1913, drž. zak. št. 67, o zabrambi in zatiranju prenosnih bolezni, označuje škrlatico, difterijo (davico), abdominalni legar (tifus), grižo (disenterijo), epidemsko otrpenje tnilika, porodniško mrzlico, legar z marogami, koze, azijsko kolero, kugo, recidivni legar, gobavost (lepro), egiptiško vnetje oči (trahom), rumeno mrzlico, vrančni prisađ (črtnico), smrkvost in steklost ter ugriznine po na steklosti obolelih ali steklosti sumljivih živalih kot bolezni, ki jih je treba naznanjati. Naredba ministra za notranje zadeve z dne 5. maja 1914 razširjuje z zakonitim pooblaščenjem krog teh bolezni, ki jih je treba naznanjati. Glede ošpic, dušljivega kašlja in mumps (vnetja ušesne slinavke) določuje namreč krajeno omejeno naznanilno dolžnost, to je ošpice, dušljivi kašelj in mumps morajo se naznanjati v zdraviliščih, kopelih, letoviščih, zimskih ščacijah in drugih krajih te vrste, ki jih z razglasom določi politična deželna oblast, dalje te tri bolezni ter rdečico in norice v zavodih in internatih, ki jih deželna politična oblast istotako označi razglasilnim potom. Naznanilo je moči podati pismeno, ustmeno, brzojavno ali telefonsko, ako se je podalo telefonsko, mora se takoj ponoviti pismenim potom. V svrhu naznanjevanja so se izdale posebne tiskovine. (Naznanilo o kužni bolezni), katere uporabljati pa so dolžni le zdravniki in predstojniki bolnišnic, ki bodo te tiskovine dobivali od županstva. Razen te splošne nalagata zakon in naredba zdravnikom v gojovih slučajih še neko posebno naznanilno dolžnost. Naznanjati imajo namreč poleg tega vsak prvi primer obolevnosti ali sumnje obolevnosti na škrlatici, difteriji, legarju z marogami, kozah, azijski kolero, kugi ali egiptiškem vnetju oči nemudoma, in sicer brzojavno, telefonsko ali, ako se naznanilo tem potom ne more podati, po posebnem slu županu in politični okrajni oblasti, v mestih s svojim ustavom politični deželni oblasti. Na enak način naznaniti je županu vsak prvi slučaj steklosti. Naloga župana je, da tudi s svoje strani najkrajšim potom naznani politični okrajni oblasti vsak prvi slučaj ene ravnoakr imenovanih bolezni. Z enako nalogo naznaniti je pri legarju z marogami, kozah, kolero in kugi ne le vsak prvi, temveč sploh vsak slučaj politični okrajni oblasti, v mestih s svojim ustavom deželni politični oblasti, izjemo glede te posebne naznanilne dolžnosti uvaža naredba z ozirom na škrlatinko, difterijo in egiptiško vnetje oči v onih krajih, ki jih ima določiti deželna politična oblast, v katerih se te bolezni trajno pojavljajo, kakor je to n. pr. pogosto v velikih mestih. V takih krajih razglasi županstvo primernim potom, da ima odpasti ta posebna naznanilna dolžnost. Glasom naredbe imajo dalje zdravniki s posebnimi tiskovinami (Končno naznanilo) županu naznaniti oddajo bolnika, obolelega za boleznijo, ki jo je dolžnost naznaniti, v bolnišnico, njega preselitev, kakor tudi ozdravljenje ali smrt.

Godovi prihodnjega tedna. Nedelja (5.) sv. Ciril in Metod; ponedeljek (6.) sv. Izaija; torek (7.) sv. Vilibald; sredo (8.) sv. Elizabeta; četrtek (9.) sv. Veronika; petek (10.) sv. Elizabeta; sobota (11.) sv. Pij, sv. Peter.

NOVEJŠE VESTI.

Dunaj, 2. julija. Tukaj se govori, da je nemški cesar zato odpovedal udeležbo pri pogrebu, ker so baje včeraj tu zaprli več anarhistov. Drugi pa pravijo, da je cesar obolel. — Tudi otroci pokojnega prestolonaslednika pridejo še-le v soboto na Dunaj in ne jutri k pogrebu.

Sarajevo, 2. julija. Čabrinovič je pred sodnikom obstal, da sta se s Principom domenila, umoriti nadvojvodo in vse njegovo spremstvo. Pomagal jima je četaš Ciganjevič, da sta dobila 6 bomb iz Kragujevca. Za pomočnika sta dobila Grabeša. Princip je rekel sodniku, da obžaluje svoje dejanje in da bo vse izdal. Grabeš je priznal, da je dobil od onih dveh bombo, revolver in strup.

Cesar Franc Jožef se bo takoj po pogrebu prestolonaslednika in soproge vrnil na svoj grad v Lšlu, kjer prebiva navadno poleti.

Cesar obolel. Po Gorenjskem se je danes razširila iz Ljubljane došla vest, da je cesar Franc Jožef obolel. Dobili smo pa ravno kar brzojav z Dunaja, ki pravi, da je ta vest neresnična.

RAZNOTEROSTI.

Nesreča na vojni ladji. Na naši bojni ladji „Monarch“ se je zgodila nesreča, pri kateri so bili 3 mornarji ubiti.

Volitve v Istri. V sredo sta bila pri volitvah v mestni kuriji izvoljena Hrvata dr. Kurelič in dr. Červar, izvoljenih je bilo tudi 8 laških liberalcev. V Pulju je hrv. kandidat Stihović v ožji volitvi z laškim nacionalcem. Odločevala bo vojna mornarica. Hrvatje so šli v tem okraju nazaj. Zadnjič je Stihović zmagal brez ožjih volitev.

Nadškof knez Sapieha v Krakovu se je peljal 23. t. m. v okolico blagoslovit neko kapelico. Spremljali so ga kmetje na konjih. Splašil se je neki konj in je vrgel jezdeca raz sebe. Nadškof je skočil iz kočije, da bi mu pomagal, a je dobil pri tem sunek od konja v trebuh. Nadškof je bil precej poškodovan. Kapelico je še šel blagoslovit, potem se je pa vrnil domov.

Kulturni gnoj. Profesor dr. Foerster je imel na Dunaju govor, v katerem je avstrijskim Nemcem priporočal, da naj nekoliko krote svojo strast in nehajo Slovane zatirati s silo, ker Slovani nočejo sprejemati nemške kulture, če so hudi na Nemce. Navzoči nemški vseučiliščniki so Foersterju po govoru ploskali. Nemški nacionalni listi so pa silno nevoljni, da hoče dr. Foerster delati na spravo med narodi in da mu pri takih besedah dijaki še ploskajo. Ako bi se to zgodilo, pravijo, da bi se naredil mir med Nemci in Slovani, potem bi bili Nemci v Avstriji Slovanom le še za — kulturni gnoj.

Fotografična iznajdba. Neki italijanski častnik je iznašel fotografični aparat, katerim bo mogoče raz zrakoplov fotografirati pokrajine pod njim. Aparat se pritrdi pod zrakoplov in sam fotografira vso pot, ki jo preleti.

Potres. Na otoku Sumatri v jugovzhodni Aziji je močan potres napravil veliko škode. Mnogo ljudi je izgubilo življenje.

Velikanska katastrofa. V pokrajini Kvantun na južnem Kitajskem je velikanska povodenj uničila vso riževno žetev. Utonilo je okrog deset tisoč oseb.

Plemenit dar. Mihael Dupin, rojen Srb, sedaj profesor na novojorški univerzi, je daroval srbski akademiji znanosti 400.000 dinarov v svrhu podpiranja revnih dijakov v Novi Srbiji.

Socialisti pod ključem. V Jakinu so zaprli zaradi zadnjih nasilstev vse člane „Delavske zbornice.“

V Nemškem Rutu na Tolminskem imajo starodaven meč, ki nosi letnico 1414. Pred 500 leti so začeli rabiti ta meč, kakor se pripoveduje, rutarski sodniki. Že ime kraja pove, da so Rutarji nemške krvi, ki so se pa tekom časa poslovenili. Njihovi predniki so živeli na Tirolskem.

V Gradcu je občinski svet razpuščen in posle občinskega odbora vodi vladni komisar. Do tega je prišlo vsled boja med obema strankama. Delavci in uradniki hočejo po ceni jesti in stanovati, hišni gospodarji, trgovci in obrtniki pa temu ugovarjajo.

Steckenpferd lilijno-mlečno milo

od Bergmann & Co., Tetschen ob Elbi

je čedalje bolj priljubljeno in razširjeno radi priznane vpliva proti pegam in dokazane nedosegljive vrednosti z ozirom na negovanje kože in telesne lepote. Tisoči priznanih pism. Mnogoštevilna odlikovanja! Pazite pri nakupu izrecno na znamko „Steckenpferd“ in na celi naslov. Cena 80 vin. v lekarnah, drogerijah in parfumerijah itd. Istotako priporočila vredno je tudi Bergmanovo lilijno mazilo „Manera“ za ohranitev lepih in nežnih ženskih rok. Cena 70 v za tubo.

Velikanski požar. Iz Novega Jorka se poroča: V Salemu je uničil požar nad 1000 hiš, zgorelo je tudi več tovarn, 10 tisoč oseb je brez strehe. Škoda znaša okrog 100 milijonov kron.

Žrtva zrakoplovstva: V Metz v Nemčiji je padel v petek vojaški avijatik Grunov iz višine 40 metrov in se tako poškodoval, da je kmalu na to umrl.

Za zdravljenje raka in jetike je daroval ameriški milijonar Ford 1 milijon dolarjev (skoro 5 milijonov K).

Preganjanje katoličanov na Francoskem. Na Francoskem so zatrli večino katoliških šol. Sedaj celo nasprotniki katoličanov priznavajo, da na Francoskem raste posurovelost mladine. Število šol ne gre naprej. L. 1900. je bilo 67.761 državnih in 17.211 verskih šol. Letos pa je 68.007 državnih in 13.230 verskih šol. L. 1900. je bilo v državnih šolah 4.149.222 učencev in v verskih šolah 1.377.578, skupaj 5.526.800. Letos pa je učencev 400 manj. Kljub hvalisanim francoskim šolam je prišlo l. 1912. k vojakom 7.850 novincev, ki niso znali ne brati ne pisati.

Na tedenski semenj v Kranju dne 30. junija je bilo prignanih:

domače govede	136	za pitane vole	88 v
bosenske	—	za srednje pitane vole	80—84
hrvaške	—	za nepitane vole	76—78
telet	11	za teleta	1—K
domačih prašičev	192	za pitane prašiče	1'06
hrvaških	—	za prašiče za rejo	2—
domačih koz	—	za bosensko goved	0—
domačih ovac	—	za domače ovce	0—
Za 100 kg:			
pšenice	28—	K detelja	1'40 K
rži	23—	seno	6—
ječmen	19—	pšenična moka	kg 0'46
oves	18—	kaša	0'32
koruza	18—	ječprenj	0'28
ajda	26—	maslo	2'80
proso	20—	jajce	0'07
krompir	7—	drva (trda) (klaftra)	18—
tižol (rdeč)	28—	drva (mehka)	9—
koks	30—		

SLOVSTVO.

«Mati vzgojiteljica». Za dekleta, ki obiskujejo gospodinjstvo, pa tudi za vsa druga vsaj nekoliko izobražena slovenska dekleta in za mlade žene, je priredila neka učiteljica pod naslovom „Mati vzgojiteljica“ knjigo, v katero je nanizala vodilne misli iz krščanskega vzgojslovja. Ta knjiga, ki obravnava v devetih poglavjih na 102 straneh pouk o telesni, duševni, нравstveni in socialni vzgoji otrok v dobi od njihovega rojstva do vstopa v življenje. Je res lepa in zlata vredna. Skrbnih in delavnih mater imamo Slovenci prav mnogo, dobrih vzgojiteljic pa premalo. To matere same čutijo, da jim manjka navodila in si žele pouka o umetnosti dobre vzgoje. Nudi ga jim ta knjiga v toliko meri, da je nobena mati, pa tudi noben vzgojitelj ne bode odložil brez koristi. Toliko lepih, praktičnih vzpodbudkov k dobri vzgoji nimamo Slovenci doslej še nikjer. Oblika knjige je lična, njen tisk fin, jezik krasen. Knjigo je natisnilo in založilo „Tiskovno društvo v Kranju“ in se dobiva pri njem, kakor tudi po knjigarnah, s poštnino vred nevezana za 1 K 50 v, vezana v polplatno za 2 K in v celo platno za 2 K 30 v.

Narodne igre. Izdaja in zalaga „Slov. Straža“ v Ljubljani. I. zvezek obsega dve lepi narodni igri, namreč Abramovo „Vmeščenje Valuka za gorotanskega kneza“ in Bohinjčevega „Štempiharja“, zgodovinski igrokaz v treh dejanjih, ki bo zlasti Gorenjcem všeč. Cena zvezku je s poštnino vred 90 vin. Kdor kupi te zvezke, podpira dvojni dober namen: Izdajo potrebnih narodnih iger in podpore potrebno „Slov. Stražo“.

«Zbirka slovenskih povesti», III. zvezek. Vesele povesti: Fr. Jaklič: „Za možem“ in „V pustiv je šla“. Jos. Jurčič: „Pravda med bratoma“. Urejuje Ivan Grafenauer. Cena 60 vin. Založila Katoliška bukvarna v Ljubljani. Prav mične povestice so to, pred njimi je kratek, pa dober životopis pisateljev Jakliča in Jurčiča. Ne škodovalo bi pa našemu mnenju, četudi se mora ohraniti zgodovinsko lice, ako bi se bil jezik v teh povestih tu in tam nekoliko opilil.

Za smeh in kratek čas.

Eno ali drugo. A: „To mi je tako sitno, da je moji dekli ravno tako ime, kakor moji ženi. Kadar zakličem „Uršika“, pa nobena ne vé, katero kličem!“ — B: Pa doboči drugo dekle!“ — A: „Tega ne morem, ker je dekle pridno!“ — B: „Potlej ti ne kaže drugega, kakor da doboči drugo ženo!“

Preodkrito povedano. Trгоvec svoji ženi: „Vsled balkanske vojne sem tudi jaz na nič prišel. Toda rečem ti, da bom znanprej noč in dan delal, da pridemo zopet do poprejšnjega blagostanja. Jaz ti naravnost obljubim, da boš čez deset let — ali milijonarka, ali pa vdova.“ — Žena: „Ali bi ne bilo mogoče, da bi se oboje obenem doseglo!“

Odpravljen snubec. „Torej, gospod profesor, mi nočete dati hčere za ženo?“ — Profesor: „Ne!“ — „In zakaj ne, če smem vprašati?“ — Profesor: „Zato ne, ker se mi zdite podobni tistim latinskim glagolom, o katerih pravi moja slovnica, da imajo slabo preteklost, nepravilno sedanjost in nobene prihodnosti!“

Zadovoljnež. Tobakar: „Pipa iz porcelana je pa res nekaj dobrega. Če pade na tla, je ni treba pobirati!“

PISARNA

za urejevanje splošnih gospodarskih zadev

J. Rozman, Kranj.

I. Denarni promet: Izposlovanje posojil v vseh oblikah. — Prevzem kapitalij in njih pupilarnovarno nalaganje. — Ranžiranje insolvent. — Eskont menic. — Nakup in prodaja državnih vrednostnih papirjev. — Izdaja uradnih borznih kurzov.

II. Informacijske zadeve: Izdaja trgovskih in obrtnih informacij ter naslovov dobaviteljev in odjemalcev za vse blagovne stroke.

III. Izterjevanje terjatev: Izterjevanje trgovskih in obrtnih terjatev. — Inkaso menic.

IV. Promet z nepremičninami: Posredovanje pri nakupu, prodaji in zamenjavi nepremičnin, industrijskih, trgovskih in obrtnih podjetij.

V. Tehnično-komerc. zadeve: Nakup in prodaja industrijskih, obrtnih in poljedelskih strojev vseh sistemov. — Oprema celih delavnic. — Instalacije. — Načrti in proračuni.

VI. Strokovni nasveti v vseh navedenih zadevah. Strogo stvarno poslovanje. — Prospekti na razpolago. 129 52—36

Učenca za knjigoveško obrt iz poštene hiše sprejme takoj knjigoveznica „Tisk. društva“ v Kranju

Proda se takoj

restauracija

pri kateri je tudi pravica prodaje tobaka. Tik kolodvora v Tržiču na lepem in prometnem kraju. Plačilni pogoji ugodni.

Pojasnila daje gostilničar

R. Jeglič

„Nova pošta“, Kranj.

Dekla dobi dobro službo.

Več pri upravnishvu „Gorenjca“.

Lepo stanovanje
v villi, v Kranju

obstoječe iz 4. sob, kopalne sobe, kleti in drugih pritikin ter nekaj vrta, se odda s 1. avgustom.

Natančneje se izve pri tvrdki

Zabret & Komp.,

Britof pri Kranju.

Ganglional

je iz najboljših rastlin in po lastni sestavi pripravljen čaj, kateri se rabi z vspehom kot

domače sredstvo proti živčnim obolestostim.

Učinek tega čaja se pokaže posebno v tem, ker umiri živce, lajša bolečine, redi kri, odpravi krče, povrne spanec, sploh vpliva kar najbolje na telesno moč in dobro razpoloženje, kakor tudi na prebavo.

Ganglional se dobi pristen edino le pri c. in kr. dvornem in komornem založniku

JULIJU BITTNERJU, lekarnarju

Reichenau, Nižje Avstrijsko.

Cena eni škatljici z natančnim navodilom 3 krone. Dobi se se pa tudi v vseh lekarnah, drugače pa od zgorajšnje lekarnarje proti pošiljlatvi 3 krone poštnine prosto.

Mesečna soba

priprosto meblovana, se išče za nizko ceno.

Ponudbe na upravništvo „Gorenjca“.

Pozor! Gostilničarji in konzumenti!

Zajamčeno pristen štajerski :: **JABOLČNI IN HRUŠEVI MOŠT** :: iz dobroznanega štajerskega kraja, krepilen in močan, razpošilja proti povzetju od 100 litr. naprej G. MITTERBERGER, poštni predal 11 v Wetzelsdorfu pri Gradcu, žel. postaja Gradec. CENE: Prvovrstni jabolčnik za 100 litrov od 20—22 K, prvovrstni hruševac za 100 litr. 17—20 K. Posoda se vzame v račun, ako se jo pošlje nazaj.

Jabolčno vino

naravno pristno iz jabolk-mošanjčkarjev, 100 litrov 20 K, razpošilja proti povzetju Josip Rosenkranz, Maribor ob Dravi, Štajersko.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. Edv. Globočnik, okrožni zdravnik in zobozdravnik, in **Fr. Holzhaeker**, konc. zobotehnik

V KRANJU

v Hlebševi hiši, nasproti rotovža, je slavnemu občinstvu vsak delavni dan od 8. ure zjutraj 16 do 5. ure popoldne na razpolago. 52—22

Kranjska deželna

Deželni dvorec.

banka v Ljubljani

Vhod Gosposka ulica.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po **4 in pol odstotka**, vloge v tekočem računu od dneva vloge do dneva dviga. Zalaga vadije in kavcije za podjetnike in obrtnike. Daje posojila proti vknjižbi in na amortizacijo. — Priporoča v nakup svoje pupilarno-varne

4 1/2 %

zastavne liste in komunalne zadolžnice, kosi po 100, 200, 1000, 2000 in 10.000 kron. — Za vse posle Kranjske deželne banke in za njene vrednostne papirje jamči dežela Kranjska.